

SZÁRAZSÁG

Tűz a nap, játszik a délibáb
Csendben sírnak az öreg szilvafák
Szár az a föld repedt, fáradt,
Minden oly szomorú, lankadt.

Esőt nem láttak az idéni csibék
Régen nem öntözte Isten, Erdély földjét
Szegény fehér kutyus nyelvét nyújtogatja
Kiszáradtan csahol, delel az árnyékba'

Búsul a gazdasszony, oda a termése,
Pedig mennyit fáradt a tavasszal érte
Minden rég kiszáradt, a hagyma, a krumpli
Elevenen készül a földben megsülni.

A patak nem folyik, az is rég elapadt
Kopog a feneke, mint üres fazéknak
Oh, Uram, Istenem földre hullva kérlek
Adj életető esőt szép hazám földjének.